

SMOLENICKÝ POSOL

ROČNÍK 3

3

SEPTEMBER
1993

ČASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

Boha môžeme poznať rozumom, ale ešte viacej zo zjavenia. Toto zjavenie je obsiahnuté v Písme sv. a v ústnom podaní. O Písme sv. sme pojednávali v minulom čísle. Tentokrát je predmetom nášho zamyslenia ústne podanie alebo tradícia.

Ústne podanie je zjavenie Božie, ktoré

3. V Písme sv. sú ťažké miesta, ktoré potrebujú výklad. Sv. Peter píše o niektorých listoch sv. Pavla, že ich "neučení a nestáli prekrucujú, ako i ostatné Písma na svoju vlastnú škazu". (Pt 3, 16) Teda je potrebné im dať pravý zmysel, a to môžeme dosiahnuť len pomocou tradície.

Deťom hovoriť vždy len pravdu

A zase sa otvorili brány škôl a oddychnutá mládež je pripravená získať nové vedomosti a vzdelanie. A iste aj učiteľia im ich chcú s láskou a ochotne odovzdať. Je prirodzenou povinnosťou učiteľov, kňazov a katechétov hovoriť deťom vždy a za každých okolností pravdu, lebo deti a mládež ju majú právo poznať. Ako hovorí náš Pán, "len pravda vás oslobodí", len pravda je tvorčia sila. A mysliteľ dodáva: "Hľadaj pravdu, počúvaj pravdu, uč sa pravde, miluj pravdu, vrav pravdu, drž sa pravdy, bráň pravdu až do smrti, lebo pravda ťa vyslobodí od hriechu, od diabla, od smrti duše a konečne od smrti večnej." A táto pravda sa má hovoriť aj v otázkach, ktoré súvisia s náboženstvom, lebo deti a mládež používajú ešte učebnice, ktoré nie sú všade opravené, sú neobjektívne a tendenčne zamerané protinábožensky. Nachádzame v nich polopravdy, zamľčané či prekrútené skutočnosti, ba aj lži. Chceme podotknúť, že píšeme vo všeobecnosti, teda nie sú to slová namierené na našu školu.

Uvediem niektoré príklady. Pôvod sveta a človeka sa podáva zväčša na materialistickom základe, ktorý sa ešte niekde považuje za vedecký svetonázor. Iste, je tu materialistický pohľad na svet, ale kvôli pravde je potrebné rovnako deti informovať, že je tu aj náboženský svetonázor, ktorý za tým dielom vidí Stvoriteľa, za tým vývojom (evolúciou) Režiséra, za tou múdrosťou Inteligenciu - Boha.

A keď má byť materialistický názor vedecký, z tohoto vyplýva, že náboženský je nevedecký. A to nie je pravda. Je dokázané, že viac ako 80 % súčasných vedcov, ktorí sú predstaviteľmi vedy, je veriaciach v Boha. A to má byť vedecké, že tých 130 mil. antén, ktoré má sieťnica nášho oka, či tých 75 biliónov buniek, ktoré pracujú v ľudskom tele v úžasnej múdrosti a harmónii, sú produktom náhodného zhluku slepých síl? Tak potom úbohá veda...

Je tiež urážlivé pre kresťanov, keď sa v učebniciach píše o Kristovi ako o legende. Iste, môže sa deťom povedať, že sú

pokračovanie na str. 2

prehlbujeme si VIERU

apoštoli síce hlásali, ale nenapísali. Dostalo sa k nám ústnym vyučovaním, cirkevnými obradmi, vyznaniami viery, výrokmi pápežov, cirkevných snemov, v spisoch cirkevných spisovateľov, rozličnými cirkevnými pamiatkami a pod. Z tohoto možno zistiť, čo bolo všeobecným učením Cirkvi od apoštolských čias až podnes.

Niektorí tvrdia aj dnes, že Písmo sväté je jediný prameň viery. Toto nesúhlasí. Tak považujeme:

1. Pán Ježiš v evanjeliách nikde nevyhlásil Písmo sv. za jediný prameň viery. Sv. Pavol píše: "Bratia, buďte stáli a zachovávajte podanie (tradíciu), ktoré ste sa naučili či už z rečí, či už z nášho listu." (Sol, 2, 14)

2. Písmo sv. neobsahuje celé zjavenie Božie. Sv. Ján píše: "I mnohé iné zázraky robil Ježiš pred očami svojich učeníkov, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe." (Jn 20, 30)

4. Pán Ježiš nekázal apoštolom písať, ale ich poslal ústami hlásať svoje učenie: "Idte teda a učte všetky národy." Keby boli apoštoli učenie Ježišovo len písali, nebolo by sa tak rýchlo rozšírilo. Veď vtedy len málo ľudí vedelo čítať.

5. Cirkev tu bola skôr ako Písmo sv. a aj to svedčí o tom, že apoštoli najprv Ježišovo učenie hlásali.

6. A čo je najdôležitejšie. Keby nebolo tradície, nevedeli by sme ani ktoré knihy a v akom obsahu sú slovom Božím, či Písmom sv., ved' sa to v Písme sv. nenachádza a bolo napísaných aj veľa iných kníh z tej doby.

Teda Písmo sväté je hlavným prameňom viery, ale tiež aj ústne podanie, bez ktorého by sme nemali ani Písma svätého. A tak by blúdil vo viere ten, kto by si myslel, že stačí veriť len tomu, čo je obsiahnuté v Písme svätom.

(MM)

prehlbujeme si MORÁLKU

Popri svedomí Boh vedie človeka k šťastiu pozemskému i večnému, a to prikázaniami, hlavne Desatorom. Toto dal Boh Mojžišovi na hore Sinaj. A tak začneme od prvého prikázania. Keďže Boh je naším Stvoriteľom a najvyšším Pánom, našou svätou a vznešenou povinnosťou je uctíť si ho a slúžiť mu zo všetkých síl. Prikazuje nám: "Nebudeš mať iných bohov okrem mňa." Túto úctu a poklonu najkrajšie prejavíme, keď v Boha veríme, že On jediný je najvyšší Pán všetkého, keď dúfame, že On jediný nám môže a chce pomôcť dosiahnuť večné šťastie a keď ho milujeme nadovšetko, teda väčšmi, ako všetko ostatné. Sú to 3 božské čnosti - viera, nádej, láska.

Viera je pre veriaceho najväčším svetlom

a silou. Je to veľký dar, ktorý Duch Svätý vliat do duše, aby tak viera prenikala všetky oblasti nášho života. Viera je potrebné chrániť a pestovať. Za vieru sa je treba modliť, čítať a vzdelávať sa v nej. Vyhybajme sa protináboženskému čítaniu, rečiam, filmom a všetkému, čo ohrozuje našu vieru. Viera má byť pevná ako skala, bez pochybovania, aby sme mohli povedať so sv. Pavlom: "Viem, komu som uveril!" Verme nebojácne, verejne hovoríme a konajme podľa viery. Hrdo sa hlásme ku Kristovi a jeho Cirkvi. Zmužilé vyznanie viery zaisťuje Božiu odmenu a budí aj úctu u každého čestného človeka. Veriť máme nie na čas, ale stále a vytrvalo, lebo "len ten, kto vytrvá do konca, bude spasený".

pokračovanie na str. 3

Deťom hovoriť vždy len pravdu

dokončenie zo str. 1

aj také názory, ktoré Krista pokladajú za mýtus, či legendu, ale je väčšina tých, ktorí Krista pokladajú za historicky pevne potvrdenú osobu, a to nielen svedectvami kresťanských spisovateľov, ale aj pohanských či židovských. Ved' od Krista začína náš letopočet a kultúrne národy píšu pri historických údajoch - pred Kristom či po Kristovi.

Tiež sa píše prevažne len o chybách v Cirkvi. Iste, kvôli pravde treba povedať, že boli v Cirkvi aj chyby, ale aj to, že Cirkev stála pri zrode európskej civilizácie, ba svetovej - školy, univerzity, charita, nemocnice, ústavy, lekárstvo, poľnohospodárstvo, kultúra, atď. Ved' aj v našom národe, kto dvíhal ľud od sv. Cyrila a Metoda až podnes?

Ďalší problém - "zlá Cirkev" a "dobrí husiti". Je známe, a "Husitská kronika" to potvrdzuje, aké zločiny páchali husiti. Napr. kališnický kňaz Ján z Píbramu píše o "Božích bojovníkoch". Kňazov z mordovali, pálili, kláštory plienili, rehoľníkov zabíjali, kone a dobytok dávali do kostolov, potom oltáre a kostoly búrali, omšovými rúchami kone odievali, svätostánky vybíjali, Božie Teľo po zemi rozsykali, olejmi dvere mazali, atď...

Čo sa týka sexuálnej výchovy. Nič proti tomu, keď je mládež v primeranom veku a primeraným spôsobom informovaná o tejto oblasti, ale treba pritom pravdivo poukázať, kam vedie nezvládnutá sexualita, voľná láska, aké má ťažké následky v osobnom, rodinnom a v spoločenskom živote. Je nevyhnutné viesť mládež k sebaovládaniu a osobnej disciplíne tak, aby mladý človek túto ušľachtilú silu zvládol, ba transformoval ju k vyšším cieľom, aby mládež bola tou "nositeľkou rána a jara pokladníkom" a nie zvädnutým kvetom a opadnutým lístím.

Dalo by sa ešte hovoriť o tom, ako sa napr. na gymnáziách len 2-3 hodiny venuje básnikom a spisovateľom katolíckej moderny a ďaleko viacej menej významným básnikom.

Sofokles povedal: "Len pravda vytrvá!" A príslovie hovorí "len pravda zvíťazí". Nech deti a mládež poznajú pravdu aj v súvislosti s náboženstvom, s duchovnými a mravnými hodnotami, lebo lož, polopravdy, skreslené či zamlčané skutočnosti búrajú a deformujú osobnosť a ťažko poškodzujú aj spoločnosť.

"Koreňom zla je nepoznanie pravdy. Z toho koreňa vyrastá strom bludov so svojimi plodmi utrpenia, ktoré idú do tisícov." (Hartman)

(MM)

Niektorí ľudia iného zmysľania potupujú katolíkov, ktorí navštevujú služby Božie a hlásia sa k svojej viere poznámkami, ako napr. "tí sú najhorší", "to sú najväčší farizeji" a pod. Iste, všetci sme len ľudia, máme každý svoju povahu, temperament a nie je v nás všetko dobré a veru ani nie je ľahké tieto "povahové štrgále" hneď odstrániť. A iste tieto problémy majú aj tí "dobří", čo do kostola

ČO NÁS NETEŠÍ...

nehodia. Darmo je, život je boj, zápas so sebou často i na celý život a boj je to neľahký. Filozof hovorí, že človek skôr ovláda vesmír, ako seba samého. Preto to nepripustí aj u tých, čo chodia do kostola? Ved' tí majú predsa úprimnú snahu tieto "plané výhonky" odstraňovať a k tomu ich povzbudzuje slovo Božie, obeta, z ktorej čerpajú morálnu silu a odhodlanie v každom týždni niečo vylepšiť. Tomu slúžia aj predsavzatia do týždňa z každej nedele. Môže niekto povedať, že sa tam káže niečo, čo vedie k zlému? Preto by teda mali byť horší ako tí, čo tieto prostriedky neužívajú...?

A keď niektorí sú naozaj farizejmi a dávajú pohoršenie, treba upozorniť a napomenúť ich samých, lebo robia hanbu Cirkvi. Na vine nie je kostol či Cirkev, ale ich slabosť a zlá vôľa. Kresťania vedení učením Ježiša Krista majú žiť v láske so všetkými, rešpektovať presvedčenie každého, majú rásť v čnostiach a dobrých skutkoch, byť príkladom statočnej práce, modliť sa za všetkých a toto sa učia práve v tom kostole.

Priznajte sa tí, ktorí urážate kresťanov, ktorí si plnia svoje povinnosti, nie je to niekedy aj v tom, že sa vám do kostola už nechce (je to pohodnejšie) a aby ste utišili svoj vnútorný hlas, hľadáte k tomu ospravedlnenie práve v tých, "najhorších", čo do toho kostola idú?
(MM)

Drahí chlapci, skončili sa prázdniny a vy ste sa už zapojili do školského života a s ním spojených povinností. Cez prázdniny ste boli mnohí odcestovaní a nemohli ste si naplno svoje miništrantské povinnosti plniť. No povedzme si úprimne - neurobili ste si niektorí "miništrantskú dovolenku"? Cez prázdniny som vás veru vidával vo všedný deň v kostole len zriedka (až na niekoľko naozaj horlivých chlapcov), čo sa odzrkadlilo aj na výsledkoch posledného štvrtroka. Nezabúdajte na to, čo ste pred celou farnosťou slávnostne sľúbili Pánu Ježišovi! Dúfam, že si každý urobí so sebou poriadok a že nový školský rok začneme s novou horlivosťou v škole, ale aj v plnení si svojich miništrantských povinností. Vzhľadom na to, že niektorí

Miništrantské OKIENKO

mávajú vážne výpadky, rozhodli sme sa, že tých, ktorí preukazujú nezáujem o službu pri oltári a nie sú vzornými priateľmi Pána Ježiša, z miništrantovania vylúčime. Služba miništranta je predsa významenaním a tí, ktorí si to nevážia, nemôžu patriť medzi "spoločníkov anjelov". Verím však, že nie ste "máčovky", že sa vzhopíte a že to, čo ste sľúbili, aj splníte.

Vela úspechov, horlivosti a radosti Vám praje

Ďuri	
Uverejňujeme aj najhorlivejších miništrantov za 2 štvrtrok:	
1. Marek Chvala	113
2. Anton Halvonik	91
3. Matej Petrovič	90
4. Lukáš Lančarič	90
5. Mikuláš Vallo	87

Čo vy na to?

Dávam na diskusiu problém účasti detí na nedeľnej sv. omši. Za účasti detí hovorí to, že deti už v rannom detstve vnímajú atmosféru bohoslužby, ktorá sa im vtlačí do podvedomia, prijímajú milosť, zvykajú si, vstępuje sa už láska k chrámu, ku kostolu. Ved' aj Pán povedal: "Nechajte maličkých ku mne prísť a nebráňte im." Proti účasti hovoria sťažnosti dospelých, ktorých vraj deti rušia, a preto sa nemôžu skoncentrovať na bohoslužbu. Podľa nich dospelý má nárok nájsť v kostole také prostredie, aby mohol sv. omšu dobre a dôstojne prežiť a to mu má predsedajúci bohoslužby umožniť.

Uvediem dve sťažnosti:

- "Z tej omše som nič nemal, to dečko celú omšu vyrušovalo."

- "Aby sa mohli veriaci pri sv. omši v kostole sústrediť a venovať sa nábožne obradom, musí sa tam zaviesť taký poriadok, aby neboli vyrušovaní 4 - 6 ročnými nezbednými deťmi." /I/

Tak čo vy na to, drahí veriaci? Odpovede môžete dať do zvončekovej pokladničky.
(MM)

FARNÍCI SA PÝTAJÚ - A TU JE ODPOVEĎ

Ako je to s tými zvolaniami po premenení? Pletie sa mi to, neviem správne odpovedať. Prosím, nemohli by ste to zverejniť?

Sú 3 zvolania:

1. Kňaz zvolá: "Hľa, tajomstvo viery!"

Veriaci odpovedajú: "Smrť tvoju, Pane, zvestujeme a tvoje zmtýchvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve."

2. Kňaz zvolá: "Vyznajme tajomstvo viery!" Veriaci odpovedajú: "Pane, keď jeme tento chlieb a pijeme z tohto kalicha, zvestujeme tvoju smrť, kým neprídeš v sláve."

3. Kňaz zvolá: "Veľké je tajomstvo viery!" Veriaci odpovedajú: "Spasiteľ sveta, zachráň nás, ved' ty si nás vykúpil svojím križom a zmtýchvstaním."

Nechajte maličkých prísť ku mne

Možno si už farníci všimli, že niektorí mladí našej farnosti pracujú s tunajšími deťmi v kresťanskom spoločenstve detí. Jedenkrát v týždni máme spolu stretnutie, v lete sme organizovali už dvakrát letné tábory, poriadame výlety a dúfame, že naša činnosť s deťmi bude čoraz bohatšia. Toto všetko robíme v spolupráci s eRkom.

ERko, čiže Hnutie kresťanských spoločenstiev detí, vzniklo v roku 1973 a odvtedy sa rozšírilo po celom Slovensku. Členom sa môže stať každý katolík, ktorý má rád deti. Stredisko tejto organizácie je v Bratislave. Deti možno

poznajú časopis Rebrík, ktorý toto hnutie vydáva. Každoročne Maroš s Terkou (to sú vedúci eRka) poriadajú kurzy pre vedúcich spoločenstiev. A tak som aj ja 1.8. cestovala do Modry, kde sa mal kurz konať. Zišli sme sa tam z celého Slovenska a hoci sme sa nepoznali, správali sme sa k sebe ako najlepší priatelia. Hneď od začiatku panovala veselá nálada, ktorá sa stále stupňovala. Každý deň sme začínali spoločnou modlitbou. Doobeda i poobede sme mali prednášky, v ktorých nám Maroš objasňoval všetko potrebné pre prácu s deťmi. Zuzka vyplňala čas tancami medzi jednotlivými prednáškami a tých nás nau-

čila neúrekom. Ukazovačky, hry a piesne hrali v kurze hlavnú úlohu a na stretnutí v žiadnom prípade nesmú chýbať. Predposledný deň sme vo dvojiciach robili našu "diplomovú prácu", t.j. prípravu stretnutia. Tento kurz bol jedinečný a neopakovateľný, pretože sa tu stretla mládež so spoločným cieľom, a tým sú deti.

Dúfam, že sa viacerí zapojíte do tohto bohumilého diela a budeme tak spolupracovať na harmonickom vývoji našich najmladších farníkov. Skončili sa prázdniny a my znovu naplno rozbiehame stretnutia a iné podujatia. Tešíme sa na stretnutia s vami, deťmi, a radi privítame i nových. Prosím i vás, drahí rodičia, aby ste svojim deťom umožnili stretnúť sa s nami a aby naša práca s deťmi, podobne ako v prípade letných táborov, vychádzala zo spolupráce s vami.

Mariana Šestáková

SMOLENICKÝ FESTIVAL DUCHOVNEJ HUDBY

"Ja som prišiel na tento svet, aby mali život a aby ho mali hojnejšie." To bola myšlienka, ktorú pre mladých ľudí zvyrazňoval Sv. Otec v Denveri. Pán Ježiš nás pozýva k plnému životu, k radosťi, k šťastiu. Prítom nás neučí opovrhovať stvorením, ale čerpať z neho silu dosiahnuť spásu. Preto hudba, tanec, spev a všetky druhy umenia a zábavy majú byť prejavom radosťi zo života, ktorá vyplýva z úžasnej radosťnej nádeje na večný život v spoločenstve bratov a sestier a v božej láske. Preto je omylom, keď vzniká dojem, že kresťanstvo odmieta zábavu, tanec, hudbu a pod. Kresťanstvo odmieta iba hriech, ktorý nepri- nášia plnosť života, ale život človeka oberá o chuť a zmysel a v konečnom dôsledku ho ničí.

Tento pohľad na život sa snažila ukázať mládež, ktorá sa na smolenické hody stretla v Smoleniciach na festivale duchovnej hudby. Prišlo 6 zborov a skupín z okolitých farností (Suchá nad Parnou, Doľa Hor. Orešany, Trstín, Majcichov a domáce Smolenice). Myslím, že tí, ktorí sa tejto akcie zúčastnili, pocítili tú úžasnú atmosféru lásky a porozumenia, jednotu a úprimnú snahu obohatiť jeden druhého. A na túto snahu skvele odpovedalo nad očakávanie plné hľadisko, ktoré akoby cítilo tú nadprirodzenú prítomnosť Ducha Svätého v srdciach mladých ľudí,

ktorí chcú "urobiť lepším tento svet" a prekonať všetku nenávisť a rozbroje v jednoduchej, rozdávejúcej sa láske.

Každý svojím spôsobom prispel k pestrosti programu, takže každý si mohol prísť na svoje. A tak sa ani nedalo povedať, že ten bol lepší alebo horší, lebo ani nebolo cieľom ukázať, kto je najlepší, ale pookriť vo vzájomnej láske a upevniť vzájomné vzťahy. A myslím, že sa to aj podarilo, keď sa na záver všetci prítomní, mladí, starí, účinkajúci či diváci pochytali za ruky a v mohutnej piesni sa spolu "zjednotili v Duchu". Strom poznáš po ovocí a ja dúfam, že ovocím tejto akcie bude naša úprimná snaha milovať všetkých ľudí, hlavne medzi nami, kresťanmi. "Podľa toho budú vedieť, že ste mojimi učeníkmi, keď sa budete navzájom milovať." Čerpajme zo všetkého, čo nám náš Otec ponúka - silu byť lepšími a dokonalejšími kresťanmi!

Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí nám umožnili uskutočniť túto milú akciu - Obecnému úradu, sponzorom a prirodzene Farskému úradu v Smoleniciach. Ďakujem vám všetkým, ktorí ste sa na tejto akcii zúčastnili a prispeli ste k dobrej atmosfére nášho festivalu.

(JV)

prehlbujeme si MORÁLKU

dokončenie zo str. 1

Proti viere sa prehršuje ten, kto svojou vínou v Boha neverí, kto dobrovoľne pochybuje, akoby Boh mohol klamať a myliť sa. Prehršuje sa ten, kto pochybuje a nesnaží sa hľadať vysvetlenie svojich pochybností, ten, kto sa za svoju vieru hanbí, zbabelo ju zapiera, kto za "misu šošovice", za hmotné a iné výhody zrádza Krista, Cirkev i dušu. Tiež sa prehršuje ten, kto je vo viere ľahostajný, nedbalý, vieru

si neváží, podceňuje, akoby viera nebola najdôležitejšia v živote človeka.

Kto od viery odpadol, je odpadlík, kto blúdi, je bludár, kto neverí, je neverec, kto pochybuje, je pochybovač alebo skeptik. K ľuďom iného presvedčenia sa máme chovať tolerantne, rešpektujúc slobodu svedomia a s bratskou láskou. Sv. Augustín: "Omyly odsudzujte, myliaciach sa milujte!"

(MM)

Keďže ne jeden krstný rodič už nepraktizuje vieru, bude potrebné si nájsť iného (no lepšie by bolo, keby sa polepšil). Môže to byť aj starší veriaci priateľ, priateľka, nad 16 rokov, rozhodne nie dedko alebo babička. Sviatosť birmovania je vážna a vznešená sviatosť. Jej prijatím birmovanec má v Cirkvi apoštolovať medzi ľuďmi, byť obrancom viery a mravných hodnôt a vydávať svedectvo o Kristovi vo svete. Nech neprijíma túto sviatosť ten, kto nemá viery, po Duchu Svätom vôbec netuží, kto namiesto sv. omše chodí k rybníku, či stráži hroby na cintoríne, kto sa za vieru hanbí a dáva pohoršenie a nechce sa zmeniť.

Duchu Svätý, posilni našich birmovancov i nás všetkých, aby sme boli svetlom sveta, soľou zeme a kvasom ľudstva!

(MM)

Ako sa v Lošonci učilo po maďarsky (spomienky)

Sviatkom sv. Vendelína - patróna dobytky, sa končilo pasenie kráv a v Lošonci sa začínal školský rok. Každý žiak, ktorého rodičia prihlásili do školy, si musel kúpiť tabuľku, kamienok na písanie s názvom "grífel", tri polienka pod pazuchu do kachiel a s týmto vybavením mohol nastúpiť do školy.

Učiteľ Richard každého vítal najprv po maďarsky, potom po slovensky. Začala sa prvá hodina, kde všetci mali nahlas čítať po maďarsky. Učiteľ začal: "egy, kettő, három a prísne sledoval, či každý číta. Samozrejme, niektorí čítať nevedeli a pamätali si len "kva-kva". Učiteľ Richard však nič neodpustil a kvákajúcemu zakričal: "Agyal keseket!" (nastav dlane). Vinník dostal trstenicou dve štipľavé na každú ruku. Ďalšia hodina bola spev. Učiteľ zanôtil: "kiči, kiš virágom" (môj kvietok), ale zo zadných lavíc sa ozvalo: "so-már pod širákom". Toto už učiteľ Richard neznesol, zdrapil dvoch za golier a pod'ho s nimi do áreštu, žiakmi nazývaného kachlovec. Bol to stavaný komín, do ktorého sa vmestili traja, v nůdzi i štyria previnilci. Niektorí sa občas pokúšali vyškriabať sa vrchom, ale obyčajne sa to žiadnemu nepodarilo. Zhora sa pošmykol a padol rovno do čierneho popola. Po vypustení utekal domov ako kominár. Doma sa žaloval, že ho v škole bili, ale rodičia mu ešte pridali s poznámkou "mal si byť dobrý".

Písal sa rok 1918. Učiteľa Richarda ako veľkého maďaróna predvolali slovenskí legionári do Trnavy, odkiaľ sa vrátil s modrým chrbátom. Hneď sa zbalil a zdupkal do Ameriky. Odvtedy sa v Lošonci rozpráva po trnavsky.

(MŠ)

Duchovné cvičenia a výlet mládežníckeho spoločenstva

Žijeme vo svete. Svet je rozbúrené more s veľkými vlnami a čiernymi hlbínami. Vefa síl treba, aby sa tvoja loďka nepotopila. Aby si nezmalomyselnel. Potrebujeme teda všetci raz za čas vypnúť. Odísť a zatíchnuť, ale zároveň byť spolu. Kde? Na duchovných cvičeniach, v Čachtickom starom kaštieli s vysokodostojným pánom profesorom Stanislavom Slobodom. Bojové, naším duchovným vodcom nazvané "partizánske" podmienky možno zhrnúť takto. Svetlo - denné a sviečky, voda - na dvore, WC-záhradné, spánok na zemi v obrovskej miestnosti využitej do poslehného centimetra. Opretí o steny, v strede starý stôl, za ním otec Stanislav a v ovzduší pokoj, stíšenie, rozjímanie nad vlastným holým ja, nad mojím správaním, nad mojím vzťahom k Bohu, k životu, k blíznym. Často ticho prerušil chichot nad úsmevným príkladom otca Stanislava, ktoré "súkal z rukáva". Po večeri sa zmocnila našich duší zvláštna chvíľa, keď sme v "našej izbe" slávilii obeť sv. omše. Bol tam Pán Ježiš a veselo poskakujúce svetlo sviečok osvetľovalo dvadsať diev a junákov. Zblízka obkľúčili stôl a vhlbili sa do tajomstva viery. Spev vďaky i prosby, tuho zovreté dlane pri znaku pokoja prebudia v človeku krásny pocit spolupatričnosti a jednoty.

Túto idylku na druhý deň prerušila nečakaná zvesť, že z technických príčin máme okamžite kaštiel opustiť. A to sa veru nikomu nechcelo ísť domov. Zatiaľ otec Stanislav diplomatically odišiel na miestnu faru, nám napadli jeho nedávne slová z prednášky o tom, ako máme kríže a starosti niesť s Ježišom a nebáť sa. Úžasne sme sa zjednotili v modlitbe, aby sme náš problém odovzdali Pánovi. O necelých päť minút sme sa už horúčkovite balili a adieu do vedľajšej dedinky - do Častkoviec. "Božia láska žiadnych hraníc nemá", napadlo ma, keď sme vstúpili do

nášho nového kráľovstva. Boli tam izby, postele, veľká kuchyňa, jedáleň a na poschodí kaplnka-miestny chrám. Nemohli sme o inom ani snívať.

V závere duchovných cvičení - v stredu prišiel i náš dôstojný pán dekan M. Mrva. Takmer všetci sme sa očistili vo sviatosti pokánia. Potom sme v besede debatovali o voľbe partnera, o zamilovanosti, o telesnej túžbe a čistom, krásnom vzťahu chlapca a dievčata, muža a ženy. Sme vďační, že si obaja naši kňazi našli čas a osvetlili nám mnohé otázky, ktoré trápia mladých ľudí. Veď v málokterých rodinách sa o podobných problémoch medzi dospievajúcimi deťmi a rodičmi otvorene hovorí. Svet - knihy, videá, filmy, časopisy a všeobecné "moderné" názory núkajú vo väčšine znehodnotené vzťahy, nechutne zredukované len na telo, nahotu, sex.

Po troch dňoch duchovných cvičení naši kňazi odišli za svojimi povinnosťami a my sme spoločne prežili ešte 4 dni naplnené turistikou, športom, spevom, sv. omšami a radosťou. Každý večer sme si vylosovali, komu budeme robiť nasledujúci deň anjela strážcu. Tak sme si tajne pomáhali a dopisovali našou poštou povzbudenia a rady. Čo nás všetkých najviac prekvapilo, bola štedrosť domácich. Tetušky sa doslova pretekali, aké dobroty nám prinesú. Koláče, šišky, rožteky, kusisko slaniny, rajčiny, jablká. Boli vždy ochotné pomôcť, ozaj žili láskou k blížnemu (aj cudziemu).

My sme sa lepšie spoznali a nielen pri zábave, ale aj v kuchyni pri sporáku a kope riadu, spoznali sme, že dobrí ľudia sa nájdu všade. Iste sa budeme často v spomienkach vracáť do Čachtíc i Častkoviec.

Pán Boh zaplať všetkým našim dobrodincom, kňazom i našim rodičom!

ld

Poslednú júlovú nedeľu sa konal druhý turnus detského tábora v Slávnickom Podhorí. Plní očakávania sme boli všetci, deti i vedúci. Popoludní sme sa stretli s prvým turnusom, ktorý smutne opúšťal svoje bydlisko a predsa iskierky v očiach týchto návštevn-

Letný detský tábor

níkov prezrádzali, že prežili krásny týždeň. Už vtedy sme pochopili, že sa máme na čo tešiť. Sa-leziánska chata, ktorá sa stala naším novým domovom, bola veľmi útulná. Ležala, v prekrásnom horskom prostredí obklopená lúkami, na ktorých bolo vidieť stádo kravičiek presne zapadajúcich do tejto nádhornej panorámy.

Program celého týždňa bol pestrý a každý si prišiel na svoje. Tvorili sme štyri skupiny. Každá skupina mala svojho sv. patróna - Don Bosco, Mária Goretti, Tereza Ježiškova a Bernadeta. Každá skupina mala svoju šatku a prvú náročnú úlohu - za pomoci svojho vedúceho, nacvičiť scénu k svojom patrónovi. Čo vlastne vyzdvihnúť z bohatého týždenného programu? Návštevu kúpaliska na Vršatci, veselý maškarný ples, pri ktorom sa celým okolím niesol náš smiech alebo tenis a súťaž loptových hier?

Naše kuchárky (boli ste perfektné) mali čo robiť, aby sme načerpali stratené kalórie. Tiež nemôžeme zabudnúť na stretnutie so starenkou, ktorá nám rozprávala o svojom ťažkom živote. Krásny bol aj výstup na horu Silva Tentátoris, po slovensky Hora Pokušiteľa. Tento výstup sme absolvovali úspešne ako prípravu na náročnú túru na Vršatec. Počas druhého výstupu sme sa pomodlili krížovou cestu a vlastnoručne vyrobený kríž sme osadili do skaly. Po nedelnej sv. omši nastalo veľké balenie a my sme trochu zosmutneli. A hoci sme neradi odchádzali, každý si v batohu svojich spomienok odnášal ne jeden krásny zážitok. Zosilneli putá nášho priateľstva a porozumenia.

Vďaka Ti, Bože, za všetku tú krásu.

Matúš Z.

MISIJNÉ OKIENKO

Dňa 24. júla sa v Humennom konal prvý misijný deň na Slovensku za prítomnosti jeho Em. Jozefa kardinála Tomku, prefekta Kongregácie pre evangelizáciu národov, ktorý vyzval všetkých prítomných, aby pomáhali Sv. Otcovi, misionárom a misionárkam modlitbami, obetami i hmotnou podporou. Na misijnom dni mali aj Smolenice svoje zastúpenie.

Vstupujeme do misijného mesiaca októbra. Štvrtá októbrová nedeľa, čiže 24. október je misijná nedeľa. Pomôžme Sv. Otcovi v evangelizácii a výstavbe sveta! Staňme sa členmi pápežských misijných diel: Šírenie viery, Dielo sv. Petra, Ježišovo detstvo, Jednota kňazov a rehoľníkov, ktoré pomáhajú Sv. Otcovi. Náplň jednotlivých misijných diel objasní miestny duchovný v misijnú nedeľu pri sv. omšiach.

•••
Čím prispejeme a pomôžeme ja?

(LM)

NITRA DENVER

13.-15. augusta

V horúci augustový deň sa do Nitry ponáhľali stovky a stovky mladých ľudí. Na pleciah chlapci a dievčatá zo všetkých kútov Slovenska ako korytnačky niesli svoj dočasný domov - spacák, jedlo a v srdci radosť s nádejou. Radosť, že sa pred nimi otvárala veľká šanca stretnúť nových mladých ľudí - bratov a sestry vo viere v Ježiša Krista a nádej, že toto stretnutie, tento most so svetovým stretnutím mládeže so sv. Otcom v Denveri môže priniesť aj na Slovensku svoje ovocie.

Preto sa do Nitry ponáhľala aj skupina 12 "apoštolov a apoštoliek" zo Smoleníc a Dolných Orešian. Čas od príchodu v piatok až do soboty podvečer sme strávili v základnej škole, kde boli okrem nás ubytovaní známi i neznámi z Trnavskej diecézy. Pán biskup Rábek, patrón celého podujatia, nazval náš pobyt v školách Ježišovým Večeradlom. Skutočne. Stretnutie sa začalo v podobnej atmosfére ako apoštoli s Pannou Máriou vo Večeradle, kde očakávali príchod Ducha Svätého. Pomiešaní s mladými inej farnosti sme

spoločne uvažovali nad tým, ako vyzerá náš život i život našich farností. Spolu sme rozoberali veľmi hodnotné listy a meditácie pána biskupa Rábeka o hojnejšom živote, ktorý Ježiš ponúka, o duchovnej obnove v nás, o mládeži, o tom, že všetci sme povolani budovať Cirkvi. (Niektoré z myšlienok môžeme v budúcom čísle uverejniť). Piesne, rozhovory, spoločné modlitby, spoločné jedenie, spolu strávený čas a sobota nám veľmi rýchlo utiekla. V podvečer sme zo školy odišli na Kalváriu. Skončila sa tým pokojnejšia, tichšia časť podujatia. Na Kalvárii sa zhromaždili tisíce ľudí. Búrliavý potlesk sprevádzal prečítanie telegramu od Slovákov z Denveru (štát Colorado - USA) a začiatok svätej omše. Nitra sa obliekala do noci a vtedy mi Kalvária s toľkými plesajúcimi a spievajúcimi ľuďmi pripomínala horiacu pochodňu. Celú noc bol program diecéz - svedectvá, muzikály, modlitby a spev. Počas slávnostnej sv. omše v nedeľu bolo veľmi horúco, a predsa to bol zážitok. Otcom Jánom Chryzostomom kardinálom Korcom sme boli povzbudení, že my mladí sme nádejou, z nás budú otcovia, mamy, učitelia, robotníci, doktori, politici, vedci, kňazi, my sme dostali dary a my ich musíme rozvíjať pre druhých. Musí sa najprv každý sám dobre poznať a v Ježišovom pokoji pestovať pravé hodnoty.

Ťažko dať všetko na papier. Máme to v srdciach. Utkveli mi v mysli aj slová hymny stretnutia:

"Aj ty si jeho brat, aj ty si jeho sestra, on dáva, ty smieš brať, tak už sa toľko netráp, máš blízko tento zdroj, zdroj živej vody zdravej, srdce s jeho spoj a lásku, lásku dávaj ďalej."

ld

SMOLENICKÍ PÚTNICI NA STARÝCH HORÁCH

Tri autobusy veriacich z našej farnosti spolu s našim vdp. dekanom absolvovali dňa 7. augusta 1993 púť na Staré Hory. Na tomto mariánskom mieste sme chceli poďakovať Matku Božiu. Mariánska hora bola plná pútnikov. Pred sv. omšou sa chorí bratia a sestry na vozíčkoch spolu so svojou duchovnou matkou z rodiny Nepoškvrnenej, sestrou Bernadettou, ktorá je tiež na vozíčku, modlili rozjímavý ruženec. Pre nás, zdravých, bolo veľkým povzbudením, ako títo telesne chorí a postihnutí ľudia svoje utrpenie s veľkou láskou a radosťou obetujú Pánu Bohu ako zápalnú obeť na uzmiernenie za ťažké urážky voči sv. Cirkvi, pápežovi, duchovenstvu a vôbec, za celý svet.

Sv. omšu, ktorá bola o 10,30 hod. spolu s o. biskupom Balážom koncebrovali kňazi - pútnici, medzi ktorými bol aj náš vdp. dekan. Cestou späť sme sa zastavili pri hroboch našich národných buditeľov na národnom cintoríne v Turčianskom Sv. Martine. Ďalšia zastávka bola v Tepličke pri Žiline, kde sú telesné pozostatky hrdinskej ženy, Žofie Bosniakovej.

Kiež by nám táto púť prispela k upevneniu a prehĺbeniu našej viery a spolupatričnosti k sv. Cirkvi na príhovor našej Nebeskej Matky. (E)

Nadmerné pitie alkoholu, ktoré človeku ničí nielen zdravie, ale aj medzilidské vzťahy, rozbíja rodiny, deti pripravuje o otcov, matky, zabíja na cestách, spôsobuje úrazy, ale najviac oslabuje a ničí v dušiach

Abstinentenské OKIENKO

vieru. Žiaľ, tento problém nie je novým javom, bol veľkou plagiou aj v minulosti. Napr. v minulom storočí, keď bieda ľudu prerástla do hladomoru, v Šarišskej župe v r. 1847 zomrelo za pol roka 30 tisíc ľudí hladom. Kňaz Andraščík prišiel k presvedčeniu, že jednou z hlavných príčin biedy okrem slabej úrody zemiakov a nedbalosti úradov bolo množstvo pálení v rukách zeme pánov a neuveriteľné množstvo krčiem a hostincov. V niektorých farnostiach na 100 obyvateľov pripadla jedna krčma.

Kňazi boli v čele boja proti alkoholizmu, o čom svedčí celý rad článkov, úvah, kázni, divadelných hier, nedeľných škôl, knižníc, spolkov striezlivosti, ale hlavne osobný príklad, čím zmierňovali utrpenie nášho ľudu.

Podľa KN 35/14

Zavádzame novú rubriku, v ktorej budeme v stručnosti zverejňovať najdôležitejšie udalosti v obci:

Stalo sa v obci

22.8.1993 sa uskutočnil 1. ročník kultúrno-spoločenských podujatí spojených s jarmokom a bohatým kultúrnym programom v areáli pod zámkom. Podujatie úspešne nadviazalo na podobné akcie poriadané v 40.-tych rokoch nášho storočia.

28.8.1993 sa na štadióne TJ Chemolak Smolenice uskutočnili športové hry pri príležitosti 110. výročia vzniku chemickej výroby v Chemolaku. Súčasťou hier bol i futbalový zápas medzi TJ Chemolak a Spartakom Trnava. Hostia zvíťazili v pomere 7:1.

6.9.1993 na hodový pondelok sa uskutočnil priateľský futbalový zápas medzi Chemolakom Smolenice a vedúcim mužstvom 1. slovenskej futbalovej ligy Interom Bratislava. Domáci prehrali v pomere 2:11, ale svojím výkonom v 2. polčase príjemne prekvapili asi 500 prítomných divákov.

(AG)

DESATORO

deťom pred televízorom

1. **Televízor nie je aparát na trvalé ožarovanie dospelých, tobôž nie detí.**
2. **Televízor nie je vychovávateľka.**
3. **Nie dieťa, ale rodičia majú vyberať program, ktorý sa má sledovať.**
4. **Deti do 10 rokov nesmú po 20.hod. pozeráť televízny program.**
5. **Deti do 14 rokov majú určenú hranicu - 21.hodinu.**
6. **Správy sú určené pre dospelých.**
7. **Program televízneho vysielania má byť predmetom rozhovoru v kruhu rodiny.**
8. **Televízny program sa má podľa možnosti prehliadať čítaním príslušných diel.**
9. **Pripomienka "Pre mládež nevhodné" sa má za každých okolností rešpektovať.**
10. **Pre rodiny s deťmi je najdôležitejším gombíkom televízora ten, ktorým sa program vypína.**

Toto uverejnil pre rodičov intendant druhej nemeckej televízie, prof.Karol Holzamer.

Ako je to s erbom Smoleníc ?

V bulletine Hej, pod Smolenickým zámkom v článku Erb Smoleníc sa uvádza, že podľa heraldika Jozefa Nováka erb je kombináciou zamestnaneckého motívu s motívom zemepánskym a podľa Štefana Jastrabíka je kombináciou motívu zamestnaneckého a náboženského.

My sa jedoznačne prikláňame k názoru nášho historika Štefana Jastrabíka, ktorý v knihe Smolenice str.47 píše: "Vinič s plodmi hrozna svedčí o tom, že vinohradníctvo bolo v obci dôležitým faktorom. Náboženský motív skladajúci sa z polmesiaca a hviezdy, symbolizuje Pannu Máriu, ktorá bola a je patrónkou smolenického kostola, čo sa spomína už v listine z roku 1291. Tento náboženský symbol sa všeobecne používal..."

Mariánsky symbol je odvodený z knihy Zjavenia 12, 1, kde sa píše: "Žena odetá slnkom, pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z 12 hviezd."

Symbol Panny Márie v erbe svedčí o tom, ako naši predkovia milovali Máriu, nehanbili sa jej symbol dať aj do erbu a ako im mariánska úcta bola útechou a oporou v neľahkých životných skúškach. (MM)

Dňa 12.septembra pri oslave 2.výročia povýšenia dvojkriža na najvyššom vrchu Malých Karpát dosiahol náš pán dekan zvláštne jubileum - dvestýkrát na Záruboch. Pri tejto príležitosti som položil turistickému jubilantovi niekoľko otázok:

"báťuška" Molpír s príľahlými skalami, ale hlavne Kalvária a naša milá mariánska Hlboča.

- *Boli ste aj vo vyšších horách?*

- Iste, mám prejdené Nízke Tatry, za 6 dní trasu Sp.Nová Ves - Banská Bystrica po

200 krát na ZÁRUBOCH

- *Kedy ste vystúpili na Záruby prvýkrát?*

- Asi pred 30 rokmi, keď som ešte ako poštár robil s priateľmi túru na trase Smolenice - Zochova chata.

- *Ako viete, že to bolo 200 krát a nie o jedno menej?*

- Výstupy som si evidoval v kalendári a tiež som občas značil aj do pamätnej knihy na vrchu.

- *Mali ste aj nejaké problémy pri týchto výstupoch?*

- Boli, zvlášť pri tých posledných, jednak pre nedostatok času, ale boli aj zdravotné problémy.

- *Spomínate čas, kedy ste tie výstupy robili?*

- Zväčša v zime, potom v nedelu popoludní, tiež známe silvestrovské noci a v poslednom čase zavčas ráno, keď ešte farnosť spala a tie boli najkrajšie.

- *A čo tie zdravotné prekážky?*

- S kolenami to bolo jeden čas kritické, ba už som aj resignovane povedal - koniec Zárubom, koniec milým horám! A vidíte, Pán pomohol, prešiel som na knihu "Ako si ovládať telo" (viď v minulom čísle). Zachovávam cyklus očistenia od toxických látok tak, že dopoludnia jem len ovocie a vidíte, kopce znova padajú.

- *Ktoré miesta v našich horách máte najradšej?*

- Prirodzene, Záruby. Krásne sú tiež vyhladky z Havranej skaly i Čiernej skaly, tiež

hrebeňovke, potom Fatry, ale hlavne tatrské kopce so "šéfom" Gerlachom.

- *Čo by ste odkázali našim farníkom?*

- Dozvedám sa, že niektorí tunajší rodáci ešte ani neboli na najvyššom vrchu Malých Karpát. A to je škoda, lebo sa tým veľmi ochudobnili. Ved hory, to je druhý chrám Boží, kde môžeme Boha oslavovať v jeho nádhernom diele, kde sa môžeme modliť, meditovať, kde myšlienky sú čistejšie, nie však iba myšlienky, ale aj vzduch. Tu celý organizmus ožije, ako je to vyjadrené v piesni o smolenických horách a lesoch hlbokých: "Hory to je krása či v zime či v lete, tam vy svoje šťastie iste vždy nájdete."

Za rozhovor ďakuje (JV)

Máme druhého bohoslovca

Na štúdium teológie na Cyrilometodejskú bohosloveckú fakultu a do kňazského seminára v Bratislave nastúpil 20.septembra 1993 náš brat, obetavý aktivista mladých i člen redakčnej rady, Juraj Vittek.

K jeho ušľachtilému rozhodnutiu slúžiť Bohu, ľudu, Cirkvi, národu a tejto službe dať celé srdce, vyprosujeme mu veľa milostí a darov Ducha Svätého.

Prosím farníkov o modlitby za našich bohoslovcov. (MM)

Prišli, odišli, spoločne vykročili... (Od 17.6.- 15.9.1993)

Do našej farskej rodiny nám v tomto období pribudli nasledujúci kresťania-katolíci:

1. **Milan Gočál**, syn Milana a Dariny r.Švončinárovej, krst 17.7.
2. **Dušan Blažo**, syn Dušana a Zuzany r.Smolíkovej, krst 17.7.
3. **Matej Sitár**, syn Jána a Ivety Nídlovej, krst 24.7.
4. **Martina Havačová**, dcéra Milana a Stanislavy r.Bordáčovej z Hlohovca, krst 31.7.
5. **Christian Schwarz**, syn Igora a Beaty r.Olišovskej, krst 31.7.
6. **Martin Pinček**, syn Ing.Lubomíra a Adely r.Slobodovej, krst 1.8.
7. **Veronika Vožárová**, dcéra Ing.Pavla a Aleny Bausovej, krst 15.8.
8. **Monika Krištofiková**, dcéra Mariána a Jany Vaškovej, krst 15.8.
- 9.10. **Simona a Natália Krátka**, dcéry Ing.Vladimíra a Sone Škvarkovej, krst 26.8.
11. **Tomáš Sloboda**, syn Miroslava a Miroslavy r.Solárovej, krst 29.8.
12. **Jana Hudecová**, dcéra Miroslava a Klaudie r.Kráľovičovej, krst 4.9.
13. **Patrik Jaraba**, syn Dušana a Daniely r.Hercegovej, krst 4.9.

Z našich radov nám odišli na večnosť:

1. Dňa 28.6. **Jozef Šesták**, 69 r., Smolenice
2. Dňa 2.7. **Ing.Jarmila Kallová**, 35 r., Smolenice

3. Dňa 3.7. **Gabriel Denkócy**, 70 r., Lošonec
4. Dňa 4.7. **Emil Bednár**, 59 r., Smolenice
5. Dňa 4.7. **Mária Počuchová**, 51 r., Smolenice
6. Dňa 7.7. **Helena Caková**, 76 r., Smolenice
7. Dňa 10.7. **Tibor Vajkúny**, 35 r., Smol.Nová Ves
8. Dňa 13.7. **Mária Žolnajová**, 83 r., Smolenice
9. Dňa 19.7. **Bohumil Štibraný**, 64 r., Smol.Nová Ves
10. Dňa 4.8. **František Roháč**, 50 r., Smolenice
11. Dňa 8.8. **Jozef Balažovič**, 78 r., Smol.Nová Ves
12. Dňa 11.8. **Mária Tanistráková**, 69 r., Smolenice
13. Dňa 20.8. **Alojz Sládek**, 66 r., Smol.Nová Ves
14. Dňa 26.8. **Aladár Kvapil**, 77 r., Smolenice
15. Dňa 1.9. **František Štibraný**, 69 r., Lošonec
16. Dňa 5.9. **Alexander Rábara**, 85 r., Lošonec
17. Dňa 9.9. **Pavol Schön**, 73 r., Lošonec

Do spoločného života vykročili, vernosť a lásku si sľúbili:

1. Dňa 3.7. **Pavol Kudláč** z Trstína a **Stanislava Kimlíčková**
2. Dňa 3.7. **Róbert Novák** a **Andrea Fančovičová** zo Suhej nad Parnou
3. Dňa 3.7. **Ján Fančovič** zo Suhej nad Parnou a **Gabriela Nováková**
4. Dňa 10.7. **Mário Mareček** a **Alena Sládeková**
5. Dňa 17.7. **Jozef Mesíček** z Bolerázu a **Jana Sentenská**
6. Dňa 24.7. **Pavol Brázdovič** a **Dagmar Fórrová**
7. Dňa 28.8. **Štefan Greguš** z Trstína a **Lubica Kotúčová**

(MM)